

[Parkov.]

Det ærede Medlem Hr. Holstein var jo meget streng — naa, det er hans Vane, han er en Revser. Endskønt jeg formener, det ærede Medlem er i Besiddelse af en meget varm Følelse for en Ordning af vort Lands Forsvar, vil jeg imidlertid indtil videre tilraade alle, som skal have med denne Sag og dens Ordning at gøre, at hæfte sig mere ved den Sagkundskab, der kommer til Orde fra de Mænd, som et Liv igennem saa at sige ene har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, end med den, der kommer til Orde fra det ærede Medlem, der dog kun i nogen Maade kan have haft Lejlighed til at tangere det.

Den højtærede Minister talte om, at Ændringer som dem, der nu vilde blive foranlediget ved en Forøgelse af Udgifterne, vilde man have fundet ganske naturlige i en hvilken som helst anden Lovgivning; overfor en hvilken som helst anden Lovgivning vilde man sige: ja, naturligvis, naar det viser sig, at Forholdene er saadan, at der skal mere til for at fyldestgøre det, man har sat sig som Maal, saa skal der mere til. Og gælder det paa andre Omraader, saa maa det selvfølgelig ogsaa gælde paa det militære.

Ministeren har lagt særlig Mærke til dem af mine Udtalelser, der taler til Gunst for Forslaget. Dette finder jeg ganske rimeligt og naturligt, men jeg vil dog bede Ministeren om ogsaa, og maaske i nok saa høj Grad, at tage Hensyn til de Indvendinger, jeg har gjort. Det første kommer vi jo let over, men det andet, det, tror jeg, bliver det vanskelige Punkt, og i saa Henseende har jeg i Gaar udtrykkelig angivet, hvorledes Stillingen er fra konservativ Side.

Hvor vidt det Vaaben, som skal bruges til Opklaring, til Meldings- og Efterretnings-tjeneste, til Forbindelse o. s. v., kaldes Rytterer eller beredent Fodfolk, det er selvfølgelig for os ingenlunde det afgørende. Det, hvorpaa det beror, er, om dette Vaaben er saaledes uddannet, saaledes udstyret, saaledes øvet, at det er i Stand til at forrette den Tjeneste, der paahviler Rytteriet.

Den højtærede Minister talte — det var vel nok ironisk — noget om fornuftige Folk; jeg antager, det er fornuftige Folk i Citationstegn. Jeg tager nu fornuftige Folk uden Citationstegn, og jeg tror ikke, det vil være muligt at faa fornuftige Folk til at ind-

rømme, at det skulde være det mest afgørende at have en økonomisk Ramme, og indenfor den skulde saa en Ordning gennemføres, hvad enten saa denne Ordning blev fuldt tilfredsstillende eller ikke. Fornuftige Folk vilde sikkert ræsonnere som saa: kan vi imod at yde saa og saa meget mere, nogle faa Millioner, derved opnaa Tilslutning fra baade den land- og den sømilitære Sagkundskab, ja, saa var de Midler vel anvendt. Jeg tror derfor, man helst skal holde sig til de fornuftige Folk uden Citationstegn og rette sig efter deres Skøn og Mening.

Ministeren fremsatte nogle Udtalelser i Tilsvar til, hvad jeg havde sagt i Gaar om Kystartilleriet. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men vi er fra vor Side fuldkommen rede til at overveje hele dette Spørgsmaal, naar det nu kommer til at foreligge, Kystartilleriets Omfang, dets Bemanding, dets Skyts o. s. v. Disse Spørgsmaal bør gøres til Genstand for Overvejelse i Udvalget, og en saadan Overvejelse er vi selvfølgelig rede til at deltage i.

Som jeg har sagt, der findes ikke andre, i Fællesskab med hvem Venstre kan gennemføre en Forsvarsordning paa det Grundlag, hvorpaa det foreliggende Lovforslag er bygget op, end det konservative Folkeparti. Og naar den højtærede Minister taler om et Ansvar i saa Henseende, saa kan jeg sige med fuldkommen Sikkerhed — og det gælder for samtlige Medlemmer af det konservative Folkeparti, og jeg tror, det gælder for alle vore Vælgere —, at vi føler vort Ansvar helt og fuldt og vil ogsaa ved Behandlingen af denne Sag handle under dette Ansvar og denne Ansvarsfølelse.

Jeg har i Gaar tilstrækkelig tydeligt udtalt mig om, hvorledes vi ser paa det foreliggende Lovforslag, og jeg finder derfor ikke nogen Anledning til at komme tilbage dertil. Jeg skal blot sige, at med Hensyn til Musikkorpserne, som jeg havde omtalt, og som Ministeren nu ogsaa i Dag omtalte, tror jeg ikke, Ministeren har været opmærksom paa, at Musikerne ikke alene gør Tjeneste som Musikere, men at de ogsaa anvendes ved Troppetjenesten, dels ved Afdelingerne, dels ved Underafdelingerne, og navnlig indenfor Feltartilleriet gør en meget betydelig Tjeneste i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen